

Goedenavond Vrienden,

Ik kom vanavond spreken over een onderwerp, dat interessant is en waaruit een hoop lesing te trekken is. Ik bedoel de schepping, liever gezegd de wordingsfase van de wereld.

Zoals U weet heeft onze aarde in de begintijd een ontwikkelingsphase doorgemaakt in gloeiende wolk, dus van een praktisch op zeer hoge temperatuur rondroterende magnetische cycloon, waarin geërepen waren verschillende metaaldeeltjes, dus alle 92 elementen, die bekend zijn, en deze heeft zich langzaam afgekoeld en door de werveling, door de wet van de zwaartekracht rondbewogen, uit eindelijk de vorm gekregen waarin wij ze nu kennen. Daarmee bedoel ik niet de juiste omvang en vorm.

De vorm van deze aarde is voortdurend aan veranderingen onderhevig. De aarde krimpt in. De oppervlakte wordt door erosie en corrosie veranderd van vorm.

Ik bedoel hiermede een vorm van vaste stoffen, vloeistoffen omgeven door een gaslaag. Deze bekende massa zover afgekoeld zijnde, dat inderdaad onze atmosfeer tot stand kwam, was nog niet geschikt voor bewoning. Geen levend wezen kon dit uithouden. Rondom een gloeiende breimassa, welke doet denken aan een lava-massa, zo'n gloeiende massa waartussen een zekere hoeveelheid waterdamp gemengd met verschillende andere gasen en daaromheen hebben verschillende grote vloeibare gaswolken heengezweefd. Deze aarde heeft tot zich aangetrokken door explosie's in de ruimte geworpen massa's metalen gasen en gasen van andere stoffen, die uiteindelijk de maan hebben gevormd.

De aarde vormt rond zich door eigen zwaartekracht verschillende meteoren, die uit de ruimte gekomen zijn en nu door de middelpunt vliedende kracht van deze aarde rondom deze massa voortbewegen.

In deze ontwikkeling zijn verschillende van deze massa's op de aarde neergekomen, dus deze massa's vielen in onze aarde, in deze nog kneedbare massa van vloeibare elementen; daardoor kwam dan ook o.a. de vorming van verschillende oceanen en ook de vorming van de vulcanische verschijnselen.

U zult wel eens opgemerkt hebben, dat vulkanen altijd in groepen voorkomen, nooit alleen. Er zijn verschillende, ik zou haast zeggen, stroken vulkanen, bijv. in Indië. U kunt zien, dat deze een rij vormen. Een rij, die alles bij elkaar, ik vergis me een ogenblik, die alles bij elkaar genomen uiteindelijk niets anders vormt dan een spleet in de toenmalige aardkorst en deze eigenaardige opstelling van deze vulkanen heeft men te danken aan niets anders dan dat in een gegeven ogenblik van boven uit een kleine meteoriet, wij noemen dat klein, voor U is dat misschien reuze groot, dat is een halve maan - een maan is niet groot in verhouding tot het heelal - en deze zijn gevallen op deze aardkorst en daardoor zijn barsten ontstaan.

Net zo goed als U iets laat vallen, dan komt daar een zwakke plek in en deze zwakke plekken zijn in de aarde ontstaan en daaruit zijn bronnen gekomen, waardoor de innerlijke druk van deze aarde, van deze ziedende aardmassa naar buiten kon treden en nu nog steeds naar buiten treedt.

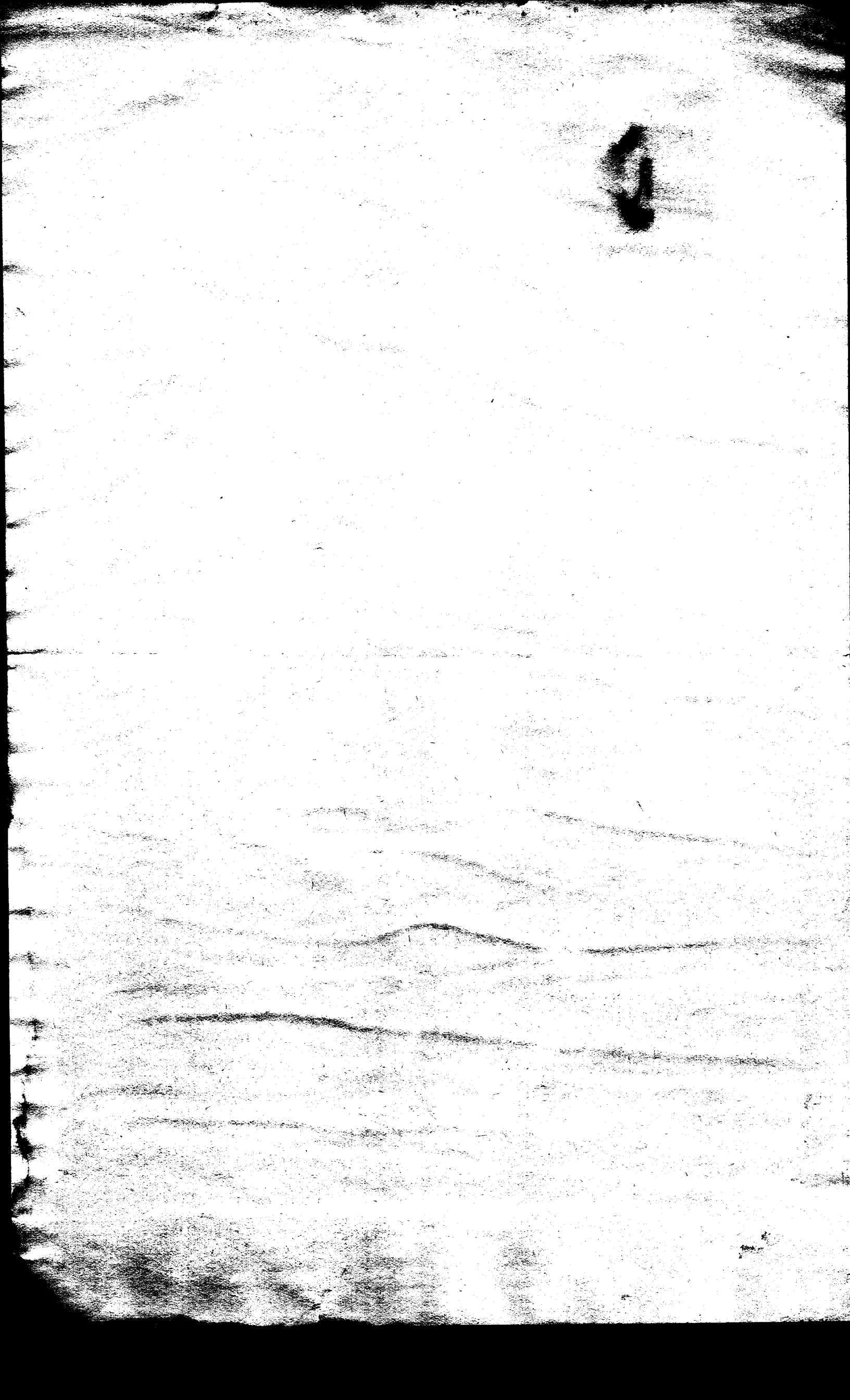
De buitenste korst heeft uit den aard der zaak in zich de meest lichte materialen verzameld. Wat zwaarder is, is naar de kern gezakt. Als men de kern onderzoekt komt men tot de conclusie, dat deze kern in hoofdzaak bestaat uit nikkel-ijzeroxyde, waarin verschillende andere samenstellingen zijn ondergebracht. Deze massa is vast. Het is misschien interessant om hier de nadruk op te leggen. Men denkt deze aarde bestaat uit een vloeibare massa met een korst er omheen maar dat is niet juist.

De binnenste kern heeft wel een zeer hoge temperatuur, maar wanneer een massa onder zeer hoge druk komt, dan kunt U zien, dat deze damp onder druk ineen vloeit, het smeltpunt van verschillende metalen hoger wordt, dat van de andere kant grote koude in onderdruk een voudiger bereikt wordt. (Onder druk wordt het smeltpunt hoger). Dus deze binnenste kern is vast en daarbuiten omheen een kern, die vloeibaar is, maar bestaat uit verschillende vloeistoffen, dus ook uit H₂O, water, en dit alles wordt dan weer omgeven door een dikke laag van een vloeibaar gesteente en daarop rust eigenlijk pas uw vaste aardkorst waarop U leeft.

Toen deze periode was afgelopen van ontzettende hitte, kwam een periode van koude, hetgeen zeer begrijpelijk is, omdat de vloeistoffen, die gasvormig waren langzaam maar zeker neervloeide op de aarde en door de inwendige hitte van de aarde als een soort mantel om deze aarde heen bleven zweven.

Deze aarde werd nu van buiten door de koude belaagd van het heelal die zoals men beweert 232° onder 0 ligt. Deze was nu zodanig, doordat de atmosfeer, de dampkring, niet dicht was en door deze hitte ontzettend uit-

werken.

gebreed, deze kon eenvoudig in kon werken. Dit alles heeft zich toen gecondenseerd en een periode van voortdurende neerslag volgde. Er gingen zich verschillende vasten delen op aarde vastzetten en andere stoffen die eenvoudig verdampen en weer in gasvorm terug kwamen. Deze hebben zich nu langzaam maar zeker tot onze dampkring gevormd. Daarom heen speelden nog steeds de oerkrachten van buiten. Een zonnestraal is niet alleen een lichtstraal. Er bevinden zich hier een grote hoeveelheid electronen, neutronen, enz. en verschillende andere kleinste deeltjes, die allen met een zekere radio-actieve kracht zijn uitgerust en deze zijn eigenlijk de oorzaak, dat het treffen van een zonnestraal warnte te voorschijn brengt. Dit is ook het gevolg geweest, dat in de begin tijd van de aarde en in de begin tijd van de schepping van deze planeet, een zekere elektrische spanning is ontstaan, waardoor in de begin tijd voortdurend ontlading plaats vond, zoals nu in de tegenwoordige tijd plaats vindt bij onweer, maar dan veel heftiger en veel constanter als ook maar het zwaarste tropische onweer van heden kan zijn.

Dit heeft weer tot gevolg gehad, dat de bovenste massa van de aarde uiteindelijk ontvankelijk werd voor een splitsing in vaste stoffen en vloeistoffen. In deze periode, waarvan ik nu spreek, heeft men de eerste zeeën gekend. In deze heeft zich eigenlijk het grote wonder getoond, dat een cel zich een levensmogelijkheid geschapen heeft. Deze eerste cel heeft zich gedeeld en weer gedeeld tot op een gegeven ogenblik een cel zich niet deelde en een tweedelig wezen ontstond. Op deze wijze is eigenlijk het eerste wezen op aarde ontstaan.

Ik ben niet van plan, om vandaag door te gaan op al deze grootse fantastische scheppingsvormen, die deze eerste tijd onze aarde heeft voortgebracht. Deze waren in samenstelling met de ruimte voor de toen geldende omstandigheden zo, dat grote dieren zich gemakkelijk konden bewegen. De zwaartekracht had toen een andere werking als nu. De zwaarte kracht, dus de kracht, die U naar de aarde toetrekt, die maakt, dat U Uw voetzolen gericht houdt naar het middelpunt van de aarde. Deze kracht was toen niet zo sterk als heden, maar de verkleining van de aardmassa tussen atmosfeer en vaste stoffen en de dichtheid van de vaste stoffen op zich, was toen anders. Maar ik dwaal af, ik wil terug komen op wat ik gezegd heb. Wij hebben dus een grote aardmassa, die draait en dit alles is ontstaan uit een grote wolk vaste stoffen zonder meer. Nu nog dwalen hier in het heelal wolkennevels en deze nevels bestaan uit verschillende elementen, zoals bijv. het nu nog niet zo bekende titanium, maar het wordt bekend. Deze lichte metalen zweven in ontzaglijke hoeveelheden in grote sluiers door het niet en uit zo'n sluiers kan ontstaan een ster. Uit deze ster kunnen ontstaan nevels afgestoten door die ster, die zich vormen tot planeten. Deze planeten kunnen dan worden wat onze aarde is. Begrijpt U mij? En dit alles is van te voren vastgesteld. Deze wetten zijn voor dit heelal geregeld, ik weet niet de juiste uitdrukking, maar er is niet één heelal, maar er zijn meerdere heelallen. Er zijn grote schijven die zich in houden als kleinste onderdeel de ster en rond zo'n ster draaien de planeten en één van deze planeten is onze aarde, een heel klein deeltje dus. Dit alles gehoorzaamt aan de zelfde wet. Dit alles is onderhevig aan precies dezelfde regels als deze aarde. Dit alles wordt geregeld door één kracht en wij als kleinste deeltje van deze kracht, wij zijn nu de mensen. Wij hebben gekregen een begrip-vermogen. Wij zijn niet alleen stof, maar ook nog een beetje geest. Een geest, die ons in staat stelt om te begrijpen, wat er rondom ons gebeurt. Om te begrijpen, dat wetten in eeuwigheden niet gesteld worden, zonder dat daarboven de oerkracht, de Godheid, gesteld is. Vrienden, dit alles tot stand te brengen, om dit alles te regeren met een onveranderlijke wet, dat is iets zo groots, dat kunnen wij eigenlijk nog niet helemaal bevatten. Hoe groot moet dan wel niet zijn, Diegene, die dit alles geschapen heeft. Die eenvoudig door Zijn Wil deze wetten en al dat hier geschapene in stand houdt. Vrienden, de grootheid van de Goddelijke Macht, van de Oerkracht, is onbevattelijk. Ik weet er zijn er zeer vele geweest, die gezegd hebben, ja alles is natuur en buiten de natuur bestaat er niets. Voor U bestaat meer dan U ziet, wij zien meer als U, maar het beste, het grootste en het mooiste van alles heb ik ook nog niet gezien, dat is het eeuwige raadsel. wat onze Schepping gebracht heeft. dat ons voorschrijft

hier te lopen op deze aarde op onze voeten, inplaats van op ons hoofd. Dat is God. Daarom is het niet meer dan billijk, Vrienden, dat wij ook onze gedachten laten gaan niet alleen naar de Schepping, niet alleen naar de natuur, maar vooral naar de oorzaak van dit alles. Naar de Godheid. Vrienden, nu heb ik U gegeven een klein overzicht van het ontstaan van deze aarde, maar nu zou ik U willen vragen heb ik hiernede iets beweerd, waarmede U het niet eens is of dat U niet duidelijks is, vraag mij dan even. Het kan U niet duidelijk zijn wat ik U aan technische gegeven heb.

15 Januari 1949.

Goeden avond Vrienden,

Als het sluitert van dezen avond zou ik graag ook nog wat willen spreken, die nu direct over de groetheid Gods handelen, zoals van mijn voorganger, maar zou graag terug willen komen op het punt, dat ons allen interesseerd en voor wij vechten: De Verdraagzaamheid.

Deze verdraagzaamheid staat in nauwer verband met de Godheid als U zich wel denkt. Want verdraagzaamheid vrienden, is het begin ock van naastenliefde. Die een ander verdraagt zal om te kunnen verdragen, moeten trachten, om een ander te begrijpen. Verdragen zonder begrijpen wordt te veel en dan barst de bom. Het is noodzakelijk om te begrijpen, anders kunnen wij niet verdragen. Wie alles begrijpt, vergeef alles en wie alles vergeeft, heeft lief. Verdraagzaamheid staat dus wel zeer dicht bij God, want Gods wet is eigenlijk liefde. En als Gods wet liefde is, dan kunnen wij dus niet beter doen als beginnen met verdraagzaam te zijn en te proberen elkander te begrijpen.

Verdraagzaamheid en wederzijds begrip, zou alle moeilijkheden van deze aarde op kunnen lossen, zou alle moeilijkheden op kunnen lossen. Verdraagzaamheid en begrip zou van deze aarde een paradijs kunnen maken. Verdraagzaamheid en begrip kunnen van U gelukkige mensen maken. Verdraagzaamheid en begrip kunnen U brengen op een zodanig geestelijk peil, dat een overgaan in een ander leven voor U niets meer is als het nemen van een overstapje op de tram, een gaan van het ééne vervoer middel in de andere met misschien een kort oponthoud, maar een uiteindelijk doorgaan, met zo weinig mogelijk pauze naar het einddoel. Dit alles Vrienden, kan verdraagzaamheid en begrip voor U doen. Ik zei U, wie begrijpt vergeeft en wie vergeeft heeft lief. Als gij begrijpt wat voor beweegredenen Uw tegenstander, Uw vijand, Uw vriend er toe brengen om U op een bepaalde wijze te behandelen, hoe klein eigenlijk de motieven zijn, die achter velen slechte toeschijnende daden zitten, dan begrijpt U en dan vergeeft U dat. Ach, een man, die zo klein is in zijn denken, een volk, dat zo klein is in zijn begrip, daar kan ik medelijden mee hebben. Als je ziet hoe dat volk voortstompelt, hoe die man voort worstelt in zijn leven, dan komt onwillekeurig er in U een drang om te helpen.

En kind, dat valt, helpt U op, geeft het een bemoedigend klopje en U wacht op de volgende val partij. En kijkt goed uit bij de hand te zijn dat het kind zich niet bezeert bij dat vallen. En uiteindelijk als U het resultaat ziet, dat het kind leert lopen zonder vallen, dan krijgt U een trots gevoel over U. Bent U niet trots over de eerste stap die U eerstgeborene, Uw kind, zet en is het geen ontzaggelijk groot feit, als Uw kind het eerst zonder te vallen van stoel tot stoel en van stoel tot tafel stompelt. Deze gevoelens op geestelijk plan overgebracht, dan zien wij de geestelijke ontwikkeling van Uw medemens en dit brengt bij U ook liefde.

Alles wat jong is vergeven wij zo graag, zien wij graag en daar houden wij van. En als U nu ziet, dat die ontzaggelijk gevaarlijke vijand van U eigenlijk geestelijk niets is als een klein kind, dat van kruipen en krabbelen tot lopen wil overgaan, dan bent U in staat hem te helpen de eerste schreden op zijn weg te doen. En als U ziet hoe hij voortgaat en hoe hij verder komt, dan vrienden, zult gij hem ook lief hebben. En als hij door U gesteund en geholpen wordt, zal hij net als het kind schreeuwen en boed tegen U doen. In zijn hart houdt hij van U en U van hem en als twee vroegere vijanden elkaar liefhebben, wat is er mooier. De bron van dit alles is verdraagzaamheid, de bekroning er van is liefde. Als wij hier in het dagelijks leven elkaar proberen te verdragen en elkaar ook lief krijgen, elkaar helpen en elkaar omhoog brengen dan is er geen haat, geen rijd meer, dan geeft ieder, die heeft aan hem, die niet heeft en ieder, die kan helpt hem, die niet kan. Dan komen wij tot het punt, waar de mensheid werkelijk mens geworden is. Want nu zijn nog vele mensen dieren, en aan ons en aan U is de taak, om deze mensen op te heffen tot een menselijk bestaan, tot een menswaardig en liefdevol bestaan als zij zullen staan in die gebieden, waar de stof geen kracht meer heeft.

Ik dank U ;

